„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 179. Sobota 7. Sierpnia 1869. Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Peszt, 6. sierpnia. Na dzisiejszem plenarnem posiedzeniu delegacyi węgierskiej Pulszky pochwalał politykę hr. Beusta na Wschodzie i w Niemczech jako odpowiednią monarchii. Zarzuty Szedenyego przeciw polityce hr. Beusta odparli Pulszky i hr. Zichy. Reprezentant rządu Orczy wyjaśnia, że polityka rządu ma na celu zabezpieczenie, rozwój i wolność na wschodzie i zachodzie. Rząd winien zwracać uwagę tylko na interesa własnej monarchii.

Część nieurzędowa.

Obwieszczenie

programu wyborczego przeprowadzić się mających nowych wyborów do Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie na podstawie ustawy z dnia 29. czerwca 1868 r., potwierdzonego rozporządzeniem wys. c. k. ministerstwa handlu z dnia 12. maja 1869 r. do l. 9808-934.

Członków rzeczywistych ma być wybranych 24, z której liczby 16 należą do sekcyi handlowej a 8 do sekcyi przemysłowej, a mianowicie mają wybierać:

1. w lwowskim okręgu wyborczym, obejmującym stołeczne miasto Lwów, jakoteż starostwa lwowskie i gródeckie, 9 członków do sekcyi handlowej a 3 członków do sekcyi przemysłowej;

2. w przemyskim okręgu wyborczym, obejmującym starostwa przemyskie, jarosławskie, mościckie i jaworowskie, 1 członka do sekcyi handlowej a 1 członka do sekcyi przemysłowej:

3. w stanisławowskim okręgu wyborczym, obejmującym starostwa stanisławowskie, bohorodczańskie, nadworniańskie, tłumackie i buczackie, 1 członka do sekcyi handlowej a 1 członka do sekcyi przemysłowej;

4. w stryjskim okręgu wyborczym, obejmującym starostwa stryjskie, doliniańskie, kałuskie, żydaczowskie, 1 członka do sekcyi handlowej a 1 do sekcyi przemysłowej;

5. w sanockim okręgu wyborczym, obejmującym starostwa sanockie, liskie, bireckie, brzozowskie i krośniańskie, 1 członka do sekcyi handlowej;

6. w samborskim okręgu wyborczym, obejmującym starostwa samborskie, staromiejskie, turczańskie, drohobyckie i rudeckie, 1 członka do sekcyi handlowej.

7. w żółkiewskim okręgu wyborczym, obejmującym starostwa żółkiewskie, sokalskie, rawskie i cieszanowskie, 1 członka do sekcyi handlowej;

8. w kołomyjskim okręgu wyborczym, obejmującym starostwa kołomyjskie, horodeńskie, śniatyńskie i kossowskie, 1 członka do sekcyi hadlowej;

9. w całym okręgu Izby handlowej, 2 członków jako zastępców wielkiego przemysłu.

Oprócz postanowień dotyczących wyborów do Izby handlowej a zawartych w ustawie z dnia 29. czerwca 1868 r., ogłasza się dla zastosowania się wyborców następujący wyciąg z ordynacyi wyborczej, która tak w Izbie handlowej we Lwowie, jakoteż u wszystkich c. k. starostw powiatowych przejrzaną być może:

1. Każdy wyborca wykonywuje swoje prawo wyborcze dla Izby w tej kategoryi, w której według cenzusu wyborczego jest podatkującym.

Jeżeli wyborca opłaca podatek w kilku kategoryach, natenczas oświadczyć ma, do której kategoryi wcielonym być pragnie, ponieważ wyborca uprawniony do wyborów w kilku kategoryach okręgu lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej, tylko w jednej kategoryi wybierać może.

2. Jeżeli kobiety, albo osoby zostające pod opieką lub kuratelą posiadają jakie przedsiębiorstwo, natenczas wykonuje kierownik przedsiębiorstwa w ich imieniu prawo wyborów.

W innych zaś wypadkach prawa wyborczego przez pełnomocników wykonywać nie można.

3. Do zarządzenia i przeprowadzenia wyborów wyznaczoną jest przez c. k. gal. Namiestnictwo komisya wyborcza we Lwowie.

Sporządzone przez komisyę wyborczą we Lwowie listy uprawnionych do wyborów są do wniesienia możebnych reklamacyi jawnie złożone tak w Izbie handlowej we Lwowie, jakoteż u wszystkich starostw w okręgu Izby.

Czternastodniowy termin reklamacyjny naznacza się do dnia 20. sierpnia 1869, w którym to dniu komisya wyborcza rozstrzyga reklamacye i reklamantom orzerzenie swoje oznajmia.

Karty legitymacyjne, jakoteż kartki do głosowania, rozesłane będą wyborcom wraz z oznaczeniem liczby i kategoryi obrać się mających członków, również dnia i godziny wyborów.

4. Wybór odbywa się jawnie, a to według woli wyborcy, albo przez ustne głosowanie, albo przez osobiste oddanie przed komisyą wyborczą wypełnionej kartki do głosowania, albo też przez nadesłanie do komisyi wyborczej we Lwowie podpisanej przez wyborcę kartki do głosowania wraz z kartką legitymacyjną.

Każda klasa (kategorya) handlowa i przemysłowa wybiera odrębnie przypadającą jej liczbę członków do Izby.

Głosów różnych kategoryi wyborczych skupiać nie można.

Wybory stanu handlowego i przemysłowego odbędą się w przerwach oznaczonych przez komisyę wyborczą.

Kto w odnośnych kategoryach jest obieralnym i względnie największą otrzyma ilość głosów, ten uznanym będzie za obranego.

W razie równości głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez jednego członka komisyi wyborczej. Wszystkie do komisyi wyborczej należące orzeczenia są stanowcze.

5. Każda kartka do głosowania zawierać ma imiona i miejsce zamieszkania osób, na których wyborca głosuje, z dokładnem oznaczeniem kategoryi, i tylko w liczbie oznaczonej przez komisyę wyborczą.

Mylnie wypełnione kartki do głosowania są nieważne.

Kartki do głosowania, jakoteż wszystkie inne podania wyborców do komisyi wyborczej nie podlegają opłacie pocztowej, jeżeli na adresie jest wyrażonem: „W sprawach wyborów do lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.“

Lwów dnia 30. lipca 1869.

Z komisyi wyborczej.

Przewodniczący:
Karol Horvath, c. k. starosta

Członkowie komisyi:
Kasper Boczkowski, radny miasta Lwowa.
Franciszek Bałutowski, radny Izby handlowej.
Adolf Mańkowski, radny Izby handlowej.
Jan Stromenger, radny Izby handlowej.
Jan Wallach, radny Izby handlowej.

Na posiedzeniu komisyi budżetowej delegacyi Rady państwa w d. 3. b. m. deleg. Dr. Rechbauer referował względem petycyi przemysłowców czeskich i morawskich chcących dostarczać mundury dla wojska, przeciwko ugodzie ze spółką reprezentowaną przez Skenego.

Ponieważ kilku mowców sprzeciwiało się przyjęciu petycyi, minister wojny dla całego państwa br. Kuhn oświadczył co następuje: Z wielu ubiegających się tylko trzy spółki postawiły warunki które mogły być przyjęte. Z tych trzech spółek jedna odpadła ponieważ żądała wyższych cen jak dwie inne, z tych zaś jedna dawała pewniejszą rękojmię dotrzymania zobowiązań.

Ministeryum wojny chciało przeznaczyć jednej z tych dwóch spółek trzecią część, drugiej zaś dwie trzecie części dostawy. Nie zgodzono się jednak na ten podział.

Minister wojny wskazuje korzyść teraźniejszego systemu że ministeryum wojny na mocy zawartej ugody może w razie wojny mieć rzeczywiście pod ręką wszystko co potrzebne do uzbrojenia.

Deleg. Dr. Klier jako deputowany czeski i z powodu osobnego zlecenia izby handlowej pragskiej przemawia za przypuszczeniem przemysłowców czeskich.

Przy głosowaniu przyjęto wniosek referenta: zaproponować delegacyi aby petycyę odstąpiła ministerstwu do ocenienia.

Deleg. Dr. Rechbauer stawia wniosek względem rozdzielenia wykreśleń i przyzwoleń zbiorowo traktowanych przy tytułach 4, 20, 21 i 22.

Wniosek referenta przyjęto i przyzwolono na tytuł 4 (korpusa wojsk) 21,800.000 złr. na tytuł 20 (zaopatrzenie) 11,600.000 złr., na tytuł 21 (żywność) 8,600.000 złr. na tytuł 22 (mundury i pościel) 6 milionów złr.

Del. Dr. Demel zdaje sprawę co do wydatków nadzwyczajnych budżetu wojskowego.

Na tytuł 1. podwyższenie wydatków na pociągi wojskowe, przyzwolono 56.000 złr., wykreślono 60.000 złr.

Przy tytule 2. (sprawienie dwóch monitorów parowych do puszczenia w ruch na Dunaju) referent proponuje wykreślić całą żądaną sumę (400.000 złr.).

Del. br. Wülterstorff sądzi, że jeżeli mają być tylko dwa parowce, to lepiej aby ich nie było.

Minister wojny dla całego państwa br. Kuhn dowodzi, że dwa parowce będą dostateczne i kanclerz państwa hr. Beust popiera życzenie rządu zwłaszcza że i Węgrzy byli tego samego zdania.

Przy głosowaniu przyjęto wniosek referenta, a tem samem tytuł 2. wykreślono.

Tytuł 3. dalsze przenoszenie korpusów wojskowych do ich okręgów uzupełniających przyjęto na wniosek referenta Dr. Demel według przedłożenia rządowego w sumie 200.000 złr.

Przy tytule 4. zakupno kartaczów i dział fortecznych, referent proponuje wykreślić obie tu żądane pozycye w sumie 340.000 złr. i 260.000 złr.

Po przemówieniu kanclerza państwa hr. Beusta pozycyę 1. przyjęto, drugą zaś odrzucono. Pozycyę 3. (prace malarskie i snycerskie w arsenale) przyjęto w sumie 66.000 złr.

Tytuł 5. budowle forteczne i inne, tudzież uzupełnienie uzbrojenia polowego inżynieryi, w pozycyi 1. fortyfikacya na górze Sandberg i budowle w twierdzy Komorn przyzwolono 180.000 złr., wykreślono 100.000 złr.; pozycyę 2. rozpoczęcie budowy fortyfikacyjnej na górze Łysej (?) pod Krakowem (100.000 złr.) wykreślono. Pozycyę 3 i 4 przyzwolono według przedłożenia rządowego.

Pozycyę 5. wykreślono. Dalej pozwolono na poz. 6. 50.000 złr., na pozycyę 7. (próby z nowemi konstrukcyami w budownictwie wojennem) 15.000 złr., na pozycyę 8. (przebudowanie pracowni artyleryi w Ołomuńcu 5600 złr.

Na pozycyę 9. osuszenie lokalów parterowych w szpitalu wojskowym w Bernie pozwolono 16.000 złr. według wniosku referenta.

Pozycyę 10. budowa składu materyałów pociągowych we Lwowie 72.400 złr. i pozycyę 11. budowa takiegoż gmachu w Schönau pod Gracem 48.000 złr. na wniosek referenta wykreślono.

Przy pozycyi 12. pozwolono sumę żądaną 54.600 złr. na budowę nowych koszar w Dignano pod Pola.

Pozycyę 13. druga rata na budowę nowego szpitalu wojskowego w Budzie 200.000 złr. przyjęto za przychyleniem się na stronę rządu prezydującego Hopfena z powodu równości głosów.

Pozycyę 14 i 15 przyjęto.

Pozycyę 16. studnie Schulhoffa dla fortecy Piotrowaradyn pozwolono 5000 złr. zamiast żądanych 10.000 złr.

Pozycyę 17. budowa magazynu prochu w Cattaro (18.500 złr.) wykreślono.

Przy pozycyach 18., 19., 20. 21. pomnożenie lokalów na aresztа, nowe strzelnice, urządzenie pralni wykreślono 95.000 złr.

Pozycya 22. narzędzia dla dwóch nowych batalionów inżynieryi 15.000 złr. i przyrządy do przenoszenia rannych 60.000 złr. przyjęto według wniosku referenta.

Sumę żądaną dla akademii medyczno-chirurgicznej Josephinum pozwolono.

Z sumy 1,800.000 złr. żądanej dla nadliczbowych referent proponuje wykreślić 400.000 złr. Przy głosowaniu okazała się równość głosów; prezydujący stanął po stronie rządu, ale po strąceniu nie dozwolonego dla nadliczbowych podwyższenia płac, suma żądana wynosić będzie 1,500.000 złr.

Z powodu nastąpić mających wyborów uzupełniających do sejmu czeskiego wydał przewodniczący namiestnictwa w Pradze do starostów powiatowych okólnik, w którym podnosi, że obowiązkiem rządu jest zapewnić wszystkim obywatelom państwa wolne wykonanie wszystkich praw konstytucyjnych i wystąpić z całą surowością przeciwko każdej agitacyi, któraby przekraczała granice pozwolone i używała środków teroryzujących. W odpowiedzi na ogłoszony w „Pokroku" telegram, który podpisany: „Ołomunieckie pułki nr. 74 i 36" zawierał pozdrowienie dla mityngu na górze Muszky, oświadcza „Prager Abendblatt" na podstawie urzędowej informacyi, że w czasie od 1. do 20. lipca 1860 w urzędzie telegraficznym ołomunieckim żadnego podobnego i w ogóle żadnego telegramu od żołnierzy nie dano.

Przedłożony d. 2. b. m. przez rząd francuski senatowi francuskiemu projekt senatus konsultu podają już dzienniki w całości. Ponieważ projekt ten zawiera kilka orzeczeń ważnych, których telegramy nie podały, więc powtarzamy go tutaj w całej jego rozciągłości:

Art. 1. Cesarz i ciało ustawodawcze mają inicyatywę ustaw.

Art. 2. Ministrowie zawisają tylko od Cesarza. Odbywają swoje obrady w spólnej radzie pod prezydencyą Cesarza. Są odpowiedzialni. Mogą być postawieni w stan oskarżenia tylko przez senat.

Art. 3. Ministrowie mogą być członkami senatu, albo ciała ustawodawczego. Mają wstęp do obu zgromadzeń i głos ich musi być słuchanym skoro tego zażądają.

Art. 4. Posiedzenia senatu są publiczne. Wniosek pięciu członków jest wystarczającym, żeby się senat w tajny komitet zamienił. Senat układa sobie sam swój wewnętrzny regulamin.

Art. 5. Senat uznając zmiany, jakie uważa za stosowne w przedłożeniach ustaw, może rozporządzić, żeby je oddano do powtórnych obrad do izby ustawodawczej. Może w każdym razie motywowanem postanowieniem sprzeciwić się promulgowaniu pewnej ustawy.

Art. 6. Ciało ustawodawcze układa sobie samo swój wewnętrzny regulamin. Przy otwarciu każdej sesyi mianuje sobie swojego prezydenta, swoich wiceprezydentów i sekretarzów. Mianuje także swoich kwestorów.

Art. 7. Każdy członek senatu, albo ciała ustawodawczego ma prawo interpelowania rządu. Motywowane porządki dzienne mogą być przyjmowane. Odesłanie motywowanego porządku dziennego do biór może prawnie wtedy nastąpić jeżeli tego rząd zażąda.

Art. 8. Żadna poprawka nie może przyjść pod obrady jeżeli najprzód nie była przesłaną komisyi przeznaczonej do zbadania odnośnego projektu ustawy i oznajmioną rządowi. Jeżeli rząd poprawki nie przyjmie, daje rada stanu swoje zdanie, a ciało ustawodawcze rozstrzyga ostatecznie.

Art. 9. Budżet wydatków przedkładany będzie ciału ustawodawczemu w rozdziałach i artykułach. Budżet każdego ministerstwa poddany będzie pod głosowanie rozdziałami stosownie do listy, dołączonej do tego senatus konsultu.

Art. 10. Zmiany, które w przyszłości będą miały być poczynione przez międzynarodowe układy w taryfach celnych i pocztowych, będą obowiązujące tylko na mocy ustawy.

Art. 11. Stosunki senatu, ciała ustawodawczego i rady państwa do Cesarza i do siebie nawzajem ureguluje dekret cesarski.

Art. 12. Wszystkie tej uchwale senatu sprzeciwiające się orzeczenia, a w szczególności art. 6. (§. 2.), 8, 13, 24, (§. 2), 26, 40, 43, 44 konstytucyi i art. 1. senatus konsultu z dn. 31. grudnia 1831 znoszą się.

Dla uzupełnienia dołączamy tu mowę p. Rouhera; którą nadzwyczajną sesyę senatu zagaił, a której telegramy także w zupełności nie podały:

„Szanowni Panowie i Koledzy! Senat zebrał się, aby obradować nad ważnemi zmianami w konstytucyi cesarstwa. Zmiany te zdają się być przygotowane przez pomyślne porozumienie pomiędzy rządem a ciałem ustawodawczem. Wydane do was powołanie wzywa więc was do dzieła, które jest wprawdzie trudne, ale zarazem i wielkie. W granicach przewodniczących zasad zawierają urządzenia narodu przepisy, reguły i prawa, które podług czasu i w miarę postępu, obyczajów i idei mogą być zmienione. Jest to zadaniem mężów stanu przedsiębrać te zmiany, skoro opinia publiczna ich korzyści i stosowność uznała. Żaden monarcha nie był wierniejszym w trzymaniu się tej drogi nad Cesarza. Wolą narodu obdarzony nieograniczoną władzą, uważał on zawsze tą władzę za własność narodu. Będzie jednem z świetnych znamion tego czasu to nieustanne postępowe zmienianie Cesarstwa z samowolnego w liberalne, któremu przewodniczył sam Cesarz, którego punktem wyjścia była amnestya, pierwszymi stopniami reformy z l. 1860, 1863 i 1867 i które obecnie bez gwałtownych wstrząśnień dąży do udoskonalającej równowagi pomiędzy publicznemi władzami i do przestrzegania ich praw i obowiązków. Bez wątpienia rzucają niektórzy na przebytą drogę niechętnem i niespokojnem okiem; inni przeciwnie unosząc się niecierpliwością oskarzają to torowanie drogi postępowi o zbytnią powolność. Niecierpliwość i ubolewanie, oboje nie mają słuszności za sobą. Żądać, żeby Francya pozostała nieruchomą, podczas gdy liberalne zasady zyskują obywatelstwo w całej Europie, znaczyłoby to zapoznawać prawo konieczne potrzebne naszemu wpływowi w świecie i ze szkodą przyszłości osłabiać święte węzły, które łączą napoleońską dynastyę z narodem francuskim. Z drugiej strony znowu dać się uwieść na stromą drogę, która prowadzi do znanej przepaści, toby znaczyło zapomnieć, że naród ma prawo żądać od swojego rządu bezwarunkowego bezpieczeństwa przeciwko gwałtownym namiętnościom, szalonym nadziejom i nieprzejednanej nienawiści. Cesarstwo jest dosyć popularne, aby się mogło pogodzić z wolnością, a dosyć silne, aby mogło obronić wolność od anarchii. To jest prawdą, i żaden prawy obywatel we Francyi nie pragnie osłabiać tej siły, gdyż z doświadczenia wiadomo, że rewolucya jest tylko ślepem fałszowaniem tego, co nazywają cywilizacyą i postępem. Senat przystąpi więc do zbadania przedłożonych konstytucyjnych reform bez próżnej obawy i bez nierozważnego pośpiechu, z tem mocnem postanowieniem, żeby swoją uchwałą wyrazić uroczyście wolę narodu. Jeżeli usiłowania rządu i tego wielkiego ciała państwowego osiągną wytknięty ich patryotyzmowi cel, to przywrócona będzie zgoda i solidarność pomiędzy publicznemi władzami a instytucye cesarstwa nabiorą jeszcze więcej siły, blasku i zyskują tem większą przychylność narodu." Dalej poświęcił p. Rouher kilka słów pamięci zmarłych członków senatu: Troplonga, hr. Mallet i jenerała Luzy-Pelissac, poczem zakończył temi słowy: „Na drodze szybko niknącego życia pojedynczych ludzi, wśród ciągłego ruchu następujących po sobie pokoleń, musi się poziom cnót obywatelskich ciągle podnosić, jak poziom tych światłych nauk, które codziennie tajemnice bóstwa odkrywają. Jest to tylko uprzedzeniem bezstronnego sądu dziejów jeżeli powiem: Teraźniejsze pokolenie które ma pod swoją opieką skarby narodowe, któremi są: honor, odwaga obywatelska, miłość ojczyzny, sprawiedliwość, prawda, nauka, przekaże tę szlachetną puściznę przeszłych wieków znacznie wzbogaconą potomnym pokoleniom!"

Wielką klęską dla Cesarza Napoleona byłoby sprawdzenie wiadomości o ciężkiej chorobie marszałka Niel. Dzienniki półurzędowe wprawdzie starannie jej zaprzeczają; musi jednak być w niej trochę prawdy, skoro inne dzienniki ze wszelkiemi szczegółami smutny stan zdrowia ministra wojny opisują. „Allg. Ztg." w korespondencyi z Paryża tak o niej pisze pod dniem 30. lipca:

„W kołach rządowych usiłują ukryć bardzo ważną wiadomość, a mianowicie o mocno zagrożonem zdrowiu ministra wojny. Marszałek Niel słaby już jest od trzech miesięcy na chorobę, która w jego wieku prawie zawsze jest niebezpieczną; od kilku tygodni nie opuszcza łóżka, a od wczoraj lekarze są zdania, że mu grozi wielkie niebezpieczeństwo. Między jego przyjaciołmi i w najbliższem otoczeniu Cesarza panuje z tego powodu przerażenie, tem łatwiejsze do pojęcia, iż w obecnem przesileniu śmierć marszałka Niel sprawiłaby wrażenie najfatalniejszego wypadku. Nie chcemy mu prawić mowy pogrzebowej, gdyż lekarze niezupełnie jeszcze stracili nadzieję; ale zrobimy uwagę, że Cesarz Napoleon traci w nim zdolnego męża, który umiał nadać charakter pewnej stanowczości polityce rządu cesarskiego. Nie należy także spuszczać z uwagi, że o Nielu można powiedzieć jak o Carnocie: il a organisé la guerre.

Wojsko straci w nim przywódzcę stronnictwa wojennego, które tylko w szczęśliwej wojnie widzi jeszcze przyszłość cesarstwa. Zresztą Niel, jak roztropny polityk nie chciał rozpoczynać wojny, dopóki by wprzód nie miał w rezerwie za sobą przywróconej pewnej części swobód publicznych. Przed rokiem gdy żądanie tych swobód nie było tak powszechnem, marszałek Niel gwałtem chciał zerwać pokój europejski, by zawczasu wydobyć Cesarza z przesilenia które już przewidywał, i byłby tego dokonał, gdyby nie Rouher i Lavalette. Dziś Rouher i Lavalette patrzą na następstwa swej lękliwej polityki; wolność musi być choć w części przywróconą, ale cóż kiedy najdzielniejszy mąż na radzie Cesarza, jedyny który wiedział co robić, marszałek Niel, pasuje się teraz ze śmiercią. Co za fatalność!"

Być może jednak że smutne wiadomości o chorobie marszałka są przesadzone; w każdym razie, jak utrzymuje „Gazeta Kolońska", w sferach dworskich w Paryżu ma panować teraz wielkie znękanie graniczące z rozpaczą; widzą tam wszystko w ciemnych kolorach i stawiają najsmutniejsze horoskopy dla drugiego cesarstwa. Napoleon III. jak piszą z Paryża do „Indep. Belge", nie oddali się od stolicy przez całe lato. Parę dni zabawi w obozie pod Chalons, i znowu wróci do Saint Cloud. Podróż do Biarritz stanowczo zaniechaną została.

„Italie" utrzymuje, że minister Ferraris udał się do Turynu aby królowi przedłożyć do podpisu dekret, mocą którego ma być teraźniejsza sesya parlamentarna zamkniętą. Także „Corr. Ital." potwierdza doniesienie o mającem wkrótce nastąpić zamknięciu sesyi, dodając, że izby mają być powtórnie w listopadzie zwołane. Program rządu będzie wówczas dokładnie i stanowczo sformułowany w mowie tronowej. Pogłoski o nieporozumieniach w łonie gabinetu są zupełnie bezzasadne. „Econom. d'Italie" dowiaduje się, że minister finansów postanowił w żadnym razie nie wydawać nowych obligacyi długów państwa, lecz szukać nowych źródeł do opędzenia potrzeb państwa.

Wychodząca w Paryżu karlistowska korespondencya prywatna podaje ciągle alarmujące doniesienia z Hiszpanii: „Navarra — podług tych doniesień stoi pod bronią, Aragonia podniosła sztandar powstania na wezwanie przewódcy karlistowskich band Marka, a miasto Calatagno, Hueson i Sasicena obwołały królem Karola VII. W Toledo wywołały powstanie szkoła wojskowa i żandarmerya, a w Avilii organizuje żandarmerya i wprawia do broni ochotnicze bandy powstańców." „Franc. Corr." robi z tego powodu następujące uwagi: „Doniesienia te są oczywiście przesadzone, ale i z dzienników hiszpańskich można wnosić, że ruch karlistowski wzrasta." Do „Temps" piszą, że duchowieństwo robi wielkie wysilenia na korzyść pretendenta, ale dotąd bez znacznego skutku. W Aragonii tworzą się korpusy ochotnicze tak zwane „Somatenos", przeciwko powstańcom. Republikanie przyrzekają rządowi pomoc przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi. „France" zwyczajnie dobrze poinformowana o sprawach karlistów, utrzymuje, że stracili oni połowę sił w skutek niedostatecznego porozumienia pomiędzy stronnikami pretendenta, mianowicie pomiędzy Cabrerą a grupą własnych legitymistów. Pomimo tego jednak szerzy się powstanie i nabawi niemałej pracy rząd madrycki. Armia jak dotąd z wyjątkiem niewielu zbiegów okazuje się wierną rejencyi. Sabariego poniosłszy klę-

ską cofnął się w niedostępne wąwozy gór pod Toledo. „Moniteur univ.“ utrzymuje, że powstanie nie znajduje bynajmniej sympatyi u ludu, co skłoniło Don Carlosa ze względu na swoje osobiste bezpieczeństwo, do schronienia się na terytoryum francuskie.

„Imparcial“ madrycki zaprzecza pogłosce, jakoby istniało 33 band karlistowskich. Większą część tych band już rozproszono, pozostałe są nieliczne. „Gazetta ufficiale“ donosi, że ochotnicy wolności starli się z Karlistami i że kilka band Karlistów rozprószono.

Z Konstantynopola donoszą, że wicekról Egiptu przybędzie tamże ponieważ Sułtan zapytany w tym względzie dał bardzo łaskawą odpowiedź. Wątpliwem jest tylko czy wicekról przybędzie przed czy po widzeniu się z Cesarzem rosyjskim w Liwadyi. — Sułtan ma być obecnym przy otwarciu kanału Suez.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 5. b. m. w ulicy żółkiewskiej, gdzie kopią rów dla położenia rór gazowych, chłopiec 11letni zbierając w rowie kości został nagle zasypany rumowiskiem. W tej chwili nadszedł cywilny strażnik policyjny i wyratował chłopca, musiano go jednak oddać do szpitalu ponieważ rumowisko uszkodziło go w piersi.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c.k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny i kradzież. Dn. 4. b. m. stawał przed sądem (prezyd. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarz. zastępca prokur. p. Zubrzycki) Antoni Nahirny Zeńczuk, wychodzca z Polski kongresowej, 44 l., stanu wolnego, bez stałego zamieszkania i zatrudnienia. Zeńczuk ukradł w styczniu b. r. jakiemuś żydowi kapsle i szrut i został za to przez żandarma pochwyconym, przyczem szarpał się z żandarmem, i chciał mu strzelbę wydrzeć, skutkiem czego obaj na ziemię popadali, a Zeńczuk kręcac rzemieniami na piersiach żandarma dusił go niemi. Sąd skazał Zeńczuka na 3 miesiące więzienia z postem w każdym tygodniu. Skazany przyjął wyrok.

Obraza majestatu. Maruńka Bianowa, właścicielka realności ze Spasu w obwodzie samborskim, 25 l., matka 1 dziecka, obrz. gr. kat., została skazana dnia 4. b. m. za obrazę majestatu na 1 miesiąc więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 6 miesięcy ciężkiego więzienia z postem), i odwołała się do wyższego sądu (prezyd. radca sądu p. Mogielnicki, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Buszak, obrońca p. adw. Dr. Zminkowski).

(Składki na pogorzelców.) Do urzędu powiatowego w Przemyślanach wpłynęło dla pogorzelców z Bohorodczan 4 złr. 86 c., mianowicie złożyły gminy: Potoczany 1 złr. 83 c., Zeniów 1 złr. 70 c., Hanaczów 1 złr. 33 c.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. — c. do 4 złr. 30 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c. do 3 złr. 70 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 15 c., koniczyna 180 ℔ 40 złr. — c. do 42 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 15 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 25 c., groch 180 ℔ 4 złr. — c. do 4 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 75 do 80 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c.

Lwów, 7. sierpnia. Na wczorajszym targu były następujące ceny zboża i innych artykułów: mierzyca pszenicy (85 ℔) 3 złr. 85 c., żyta (81 ℔) 2 złr. 17 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr., owsa (52 ℔) 1 złr. 80 c., hreczki 3 złr. 20 c., prosa 2 złr. 60 c.. ziemniaków 86 c., kubek krup pszennych 8 c., jęczmiennych 4 c., jaglanych 7 c., hreczanych 5 c., funt mąki jęczmiennej $8^1/_2$ c., żytnej 8 c., miara piwa lepszego 24 c., zwykłego 22 c., wódki 18° 70 c., prostej 35 c., funt masła 45 c., smalcu 48 c., łoju 22 c., cetnar siana 1 złr. 43 c., słomy w okłotach 1 złr. 35 c., słomy na paszę — —, sąg drzewa bukowego 11 złr., sosnowego 8 złr.

Ceny targowe w miesiącu lipcu:

	Miejsce targu									
	Bohorodczany		Kałusz		Stanisławów		Łysiec		Sołotwina	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	.	3	75	3	50	4	25	3	60
„ żyta	2	80	2	70	2	40	2	75	2	80
„ jęczmienia . .	1	80	2		1	90	2	.	1	80
„ owsa	1	60	1	60	1	44	1	50	1	80
„ hreczki	1	80	2	.	2	50	2	.	.	
„ kukurudzy . . .	2	.	.	.	.	.	2	15	2	40
„ ziemniaków . .	.	90	.			94	.	80		40
Grochu	.	.	2	50	2	60	2	10	4	50
Cetnar siana	2	.	2	90	1	48	1	.	.	90
Sąg drzewa twardego	5	50	6	.	6	50	6	.	1	60
„ „ miękkiego	3	20	4		4	50	4	.	1	20
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14	.	17	.	16	.	15
Miara wina	3	.	1	.	.	50	.		1	.
„ piwa	.	20		16	.	18		16		16
Wyrobnik z wiktem	.	36	.	.	.	.	.	15	.	30
„ bez wiktu .	.	60	.	.	.	.		30		50

J. E. minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi interesowanymi ministrami pozwolił właścicielowi dóbr Adamowi hr. Potockiemu tudzież kupcom Natanowi Kallir i Alfredowi Hausner w Brodach, założyć w Brodach spółkę akcyjną pod nazwą „Brodzka przędzalnia lnu“ i statuta tejże zatwierdził.

Ostatnia poczta.

Drezno, 5. sierpnia. Z kopalni węgla wydobyto już 78 zwłok. Nikt z zagrzebanych w szybie nie daje znaku życia.

Madryt, 5. sierpnia. Bandy karlistowskie są ścigane gorliwie.

„Gazetta du Madrid“ pisze, że w Mancha jest już tylko jedna mała banda, którą dowodzi Palo. Banda proboszcza Alcabon została pobita w Yglesuela. Proboszcz stawił się przed Alkaldą z Casar i żądał amnestyi dla siebie i swojej bandy.

Washington, 4. sierpnia. Poseł peruański zażądał aby budowane rzekomo w Stanach Zjednoczonych przeciwko Peru hiszpańskie łodzie kanonierskie zostały skonfiskowane. Władze unii uczyniły zadość jego żądaniu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. sierpnia.

Hotel George: PP.: Hr. Konarski E., z Chrewtu. — Hr. Weissenwolf J., z Wietrzna. — Elianette O., z Bukaresztu. — Zabielski I., z Łoszniowa. — Herzog F., z Striganu. — Ohrenstein J., dr. med., z Podhajec. — Sommer F., dr. med., z Warszawy.

Hotel krakowski: Tschänner J., z Polski. — Major L., c. k. sędzia pow., z Uhnowa.

Pod Nr. $514^3/_4$: Szabelski J., z Kamieńca pod.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. sierpnia.

PP.: Ks. Lubomirski H., do Krakowa. — Bogdanowicz S., do Sosolówki — Krajewski I., do Czech. — Nowacki K., do Tejsarowa. — Podolski F., do Procisny. — Kopystyński J., do Zadurowa. — Selinger K., do Strzelisk. — Wierzchowski E., do Pleśnian. — Zagórski S., do Lipowca. — Drandler J., c. k. podpułkownik, do Manasterzysk. — Billet D., adw., do Złoczowa. — Madejski W., dr. med., do Pieniak. — Bielski T., dr. med., do Rosyi. — Jankinwicz J., c. k. porucznik pens., do Rohatyna. — Pertak H., do Pniatyna. — Wysocki F., do Hrehorowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. sierpnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 04	+16 4	84	PnW. b. sł.	8
2 god. po poł.	326.19	+24 8	47.	„ sł.	7
9. god. wiecz.	325 93	+17.4	74.	„ b sł.	3

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) **„Die Eselshaut“**, krotochwila w 4 aktach i 15 obrazach ze śpiewami i tańcami.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 6. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	261	50	262	50
„ kol. lw.-czern. .	—	—	—	—	206	75	208	—
„ banku hip. galic. .	—	—	—	—	106	—	107	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	92	50	93	—
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	91	50	92	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	60	80	—
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	93	60	94	—
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	93	—	93	50
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	75	30	75	80
„ W. Ks. Krak. . .	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	50
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. . I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	79	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	84	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	87	9	97
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	10	5	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	$55^1/_2$	1	$56^1/_2$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	$82^1/_2$	1	84
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. sierpnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% . . .	72.35	72.50
od kwietnia do października po 5% . . .	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% . . .	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% . . .	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$% . . .	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	250 —	251.—
„ „ „ „ 1839 piąta cześć losów . .	250 —	251.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	93.—	93.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	102.60	102.80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	104.50	105.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . . .	123.50	123.70
Renty Como po 24 lir. austr. . . .	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech . . .	93.25	93.75
Bukowiny . . .	75.—	75.50
Galicyi . . .	75.50	76.—
Niższej Austryi . . .	92.75	93.25
Siedmiogrodu . . .	79.25	80.—
Węgier . . .	81.75	82.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	101.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30% . . .	399.—	399.50
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . .	311 50	311.70
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. . . .	922.—	925.—
Banku narodowego . . .	755.—	756.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k. . . .	624.—	626.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% . . .	106.—	108.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40 % . . .	—.—	93.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. . . .	199.—	199 50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a. . . .	2335	2340
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. . . .	262.50	263.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.) . . .	208 50	209.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	420.—	422 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	274 —	274 25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a. . . .	252.—	254.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze . . .	109.50	110.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . . .	77.75	78.75
Gal. banku hyp. po 6% . . .	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.15	95.30
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$% . . .	92.—	92.50
„ „ „ (renta) po 6% . . .	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6 % . . .	93.25	93.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k. . . .	94.—	94.50
„ „ „ „ „ w. a. . . .	92.—	92.50
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.25	103.75
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi . . .	96.—	96.50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu o 100 zł. w. a. . . .	163.25	163.75
Clarego po 40 zł. m. . . .	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Du ju po 100 zł. m. k. . .	97.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. k. . . .	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy 40 zł. w. a. . . .	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k . . .	35.50	36.50
Fundacya szpit. Arcyksi ⸗a Rudolfa . . .	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k. . . .	41.—	42.—
St. Genois „ 40 „ „ . . .	33.75	34.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. . . .	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a. . . .	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	21.50	22.—
Windischgratza „ 20 „ „ . . .	22.50	23 —

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol. . . .	103.30	103.50
Augsburg za 100 zł. w p. n. . . .	103 20	103.30
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n. . . .	103.25	103.40
Hamburg za 100 M. B. . . .	91.—	91.—
Londyn za 10 ft. szt. . . .	124.20	124.30
Paryż za 100 fr. . . .	49.40	49.50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	—.—	—.—
„ pełn. wagi . . .	$5.89^1/_2$	$5.90^1/_2$
Korona . . .	—.—	—.—
20frankówka . . .	9.92	9.93
Rosyjski imperyał . . .	—.—	—.—
Talar związkowy . . .	—.—	—.—
Srebro . . .	121.—	121.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. sierpnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach . . .	62	75
„ „ z procentami z maja i listopada .	62	65
„ „ w srebrze . . .	72	15
Losy z 1860. roku . . .	102	30
Akcye banku wiedeńskiego . . .	757	—
„ „ kredytowego . . .	307	50
Londyn 10 funtów szterlingów . . .	123	60
Srebro . . .	120	50
„ towarem . . .	—	—
Dukat pojedyńczy . . .	5	88

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1797) **Concurs.** (1)

Nro. 9740. Postmeistersstellen bei den neu zu errichtenden Postämtern in Dąbia, Przecław, Jawornik, Pruchnik, Sokołów (bei Stryj) und Perehińsko. Dieselben haben sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste zu befassen, und wird seine Verbindung erhalten, das Postamt:

Dąbie durch die bestehenden täglichen Botenfahrten zwischen Mielec und Dębica;

Przecław durch tägliche Fußbotenposten zwischen Przecław und Dąbia;

Jawornik durch 4mal wöchentliche Fußbotenposten zwischen Jawornik und Dynow;

Pruchnik durch tägliche Botenfahrten zwischen Pruchnik und Jaroslau;

Sokołów durch tägliche Fußbotenposten zwischen Sokołów und Stryj;

Perehińsko durch 4mal wöchentliche Botenfahrten zwischen Perehińsko und Rożniatów.

Bezüge der Postmeister in den genannten Orten Einhundert Dreißig Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale jährlich und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für die Postbeförderung.

Bewerber haben ihre Gesuche unter dokumentirter Nachweisung ihres Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung, und zwar, wenn sie schon Staatsdiener sind, im Wege der vorgesetzten Behörden, sonst aber im Wege der zuständigen politischen Behörde bis inclusive 24ten August 1869 bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen; und haben jene um die Post in Dąbie auch die Jahresforderung für Unterhaltung täglicher Botenfahrten auf der Strecke Dąbie-Dębica tour und retour, — die Competenten um die übrigen obgenannten Postämter aber die Jahresforderung für Unterhaltung der nach obigen für jedes bezügliche Amt festgesetzten Postverbindung ziffermäßig anzugeben.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 2. August 1869.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 9740. Posady poczmistrzów przy nowo kreować się mających urzędach pocztowych w Dąbiu, Przecławie, Jaworniku, Pruchniku, Sokołowie (obok Stryja) i w Perehińsku, które się przesyłką listów i pakunków zajmywać mają i połączone będą, poczta:

w Dąbiu przez codzienną jazdę posłańczą między Mielcem i Dembicą:

w Przecławiu przez codzienną pocztę posłańczą między Przecławiem i Dąbią;

w Jaworniku przez 4 razy w tygodniu pocztę posłańczą między Jawornikiem i Dynowem;

w Pruchniku przez codzienną jazdę posłańczą między Pruchnikiem i Jarosławiem;

w Sokołowie przez codzienną pocztę posłańczą między Sokołowem i Stryjem;

w Perehińsku przez 4 razy tygodniową jazdę posłańczą między Perehińskiem i Rożniatowem.

Pobory poczmistrzów w wyż wymienionych miejscach:

Dotacya stotrzydzieści złr. w. a., dwadzieścia złr. pauszale rocznie i odpowiedne roczne pauszale za utrzymywanie poczty.

Ubiegający się o jedną z tych posad mają swoje podania zaopatrzone w dowody: wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia, a to jeżeli już w publicznej służbie zostają na ręce przełożonej władzy, zresztą zaś na ręce przynależnej zwierzchności politycznej najdalej do 24go sierpnia b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt wnieść. — Kompetenci o posadę w Dąbie mają swoje żądania roczne za utrzymanie codziennej jazdy posłańczej na przestrzeni Dąbie-Dembica tam i napowrót, kompetujący zaś o inne wyż wymienione posady żądanie roczne za utzymanie poczt powyż wymienionych liczebnie podać.

Od c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1869.

(1799) **Edykt.** (1)

Nr. 11255. Ces. król. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, że w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego nakazu płatniczego z 11. czerwca 1867 L. 10000 celem uzyskania Karolowi Jaworskiemu przyznanej kwoty $352\frac{1}{2}$ rubli srebrnych z 6% od 3. marca 1867, i kosztami 10 złr. 76 kr. w. a. i kosztów egzekucyi 3 złr. 47 kr. w. a., 20 złr. 25 kr., 6 złr. 45 kr. w. a., a obecnie 18 złr. 87 kr. w. a. dozwala się publiczna przymusowa sprzedaż dłużnikowi Bazalelowi Rosenzweig należącej realności pod L. 184 Dz. VIII. (117 Gm. X.) 290 Dz. VIII. (36 Gm. XI.) i $\frac{3}{4}$ części realności pod L. 141 Dz. VIII. (130 Gm. X.) w Krakowie położonych, która odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dwóch terminach, t. j. 26. sierpnia i 30go września 1869 r., każdą razą o godzinie 10tej rano pod następującemi warunkami:

I. Za cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczoną wartość tychże realności, a mianowicie: realności pod Nr. 184 Dz. VIII. (117 Gm. X.) w sumie 2836 złr. 75 kr., realności pod L. 290 Dz. VIII. (130 Gm. X.) w sumie 1578 złr. 15 kr. i $\frac{3}{4}$ części realności pod L. 141 Dz. VIII. (130 Gm. X.) w sumie 1035 złr. 21 kr. w. a.

II. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi każdej z tych realności 10% ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi sądowej sprzedaży w gotówce, lub w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych kredytowych Towarzystwa galic. wraz z przynależnemi kuponami, a to według kursu ostatniego, jaki w Gazecie Lwowskiej pod rubryką „pieniądz" wyrażony będzie, jednak nigdy wyżej nominalnej wartości.

III. Złożona kaucya (wadyum) nabywcy zatrzymaną, zaś innym chęć kupna mającym zaraz po ukończeniu licytacyi za pokwitowaniem zwróconą będzie.

IV. Reszta waruków licytacyjnych, akt oszacowania i wykaz hypoteczny przejrzeć można w urzędowych godzinach w registraturze c. k. sądu krajowego.

O czem zawiadamia się strony i wierzycieli hypotecznych wiadomych do rąk własnych, zaś niewiadomych z miejsca pobytu, oraz tych, którzyby do hypoteki weszli po dniu 23. kwietnia 1869, lub którymby uchwała z 6. lipca 1869 do L. 11255 z jakiejkolwiekbądź przyczyny przed terminem doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora adwokata krajowego p. Dr. Mochnackiego z substytucyą adwokata krajowego p. Dr. Jakubowskiego.

Kraków, 6. lipca 1869.

(1811) **Subarrendirungs-Kundmachung.** (1)

Nro. 1073. Wegen Sicherstellung der für die Truppen Concentrirung bei Lemberg und Żółkiew erforderlichen Verpflegung an Brod und Fourage wird am 12ten d. M. 10 Uhr Vormittags beim Lemberger k. k. Verpflegs-Magazin eine öffentliche Verhandlung mittelst schriftlichen Offerten vorgenommen werden. Die näheren Bedingnisse können bei obigem Verpflegs-Magazin eingesehen werden.

Lemberg, am 5. August 1869.

(1800) **Edict.** (1)

Nro. 8129. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der von Marcel, Felix, Kajetana und Antonina Zachariasiewicze und Theodora Abgarowicz erstegten Summe von 105 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung von $\frac{7}{16}$ Theilen der sub Nr. $40\frac{1}{4}$ in Stanisławów gelegenen, und dem Eduard Gurowski gehörigen Realität in zwei Terminen, am 16. September und 14. October 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiergerichtlichen Locale I. Stock im Sitzungssaale unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der erhobene Schätzungswerth in der Summe von 371 fl. 61 kr. öst. W. angenommen.

2. Zur Feilbietung werden zwei Termine, und zwar: am 16. September und am 14. October 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem Beisatze, daß die $\frac{7}{16}$ Theile der erwähnten Realität bei den ersten zwei Feilbietungsterminen nur um oder über den Schätzungswerth veräußert werden.

3. Jeder Kauflustige hat 10% des Schätzungswerthes, d. i. den Betrag von 37 fl. 16 kr. öst. W. als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufpreis eingerechnet, hingegen den Mitbietenden rückgestellt werden wird.

4. Der Schätzungsact und die Feilbietungsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hierüber werden Herrn Marzel, Felix, Fr. Kajetana Zachariasiewicze, Theodora Abgarowicz, dann die Hypothekargläubiger Mendel Geller, Beile Geller, Hersch Speichler und alle jene, welche nach der Ausfertigung den 2. Jänner 1869 als dem Tage des Grundbuchsauszuges ein Hypothekarrecht erworben haben, oder denen der Licitationsbescheid nicht zugestellt werden könnte, durch den Curator Dr. Tutak mit Substituirung des Dr. Szydłowski und durch Edicte verständigt.

Stanislau, 10. Juli 1869.

Edykt.

Nr. 8129. Z ces. król. sądu obwodowego w Stanisławowie niniejszem wiadomo się czyni, że celem ściągnięcia prawnie przez Marcelego, Feliksa, Kajetany i Antoniny Zachariasiewiczów, jako też przez Teodorę Abgarowicz wywalczonej sumy 105 złr. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż $\frac{7}{16}$ części realności Edwarda Gurowskiego pod Nr. $40\frac{1}{4}$ położonej, w dwóch terminach, t. j. 16. września i 14. października 1869, każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującemi odbędzie się warunkami:

1. Jako cenę wywołania oznacza się wartość szacunkowa w kwocie 371 złr. 61 kr. w. a.

2. Przy tej sprzedaży sprzedane będą wyż wymienione $\frac{7}{16}$ części tej realności za lub wyżej szacunkowej wartości.

3. Każdy chcący nabyć rzeczoną realność musi przed rozpoczęciem licytacyi 37 złr. 16 kr. w. a. jakó wadyum na ręce komisyi licytacyjnej złożyć, które nabywcy wliczonem do ceny kupna, zaś współlicytującym zwróconem będzie.

4. Akt szacunkowy i dalsze warunki licytacyi wglądnąć można w tutejszo-sądowej registraturze.

O tem zawiadamiają się pp.: Marceli Felix, Kajetana i Antonina Zachariasiewicze, następnie wierzyciele hypotekarni Mendel Geller, Beile Geller, Hersch Speichler, jako też wszyscy, którzyby po 2. stycznia 1869 do tabuli weszli, lub którymby uchwała ta wcale lub zapożno doręczoną nie została, przez kuratora p. Dr. Tutaka z zastępstwem p. Dr. Szydłowskiego i przez edykta.

Stanisławów, 10. lipca 1869.

(1792) **Edict.** (3)

Nro. 7376. Vom Stanislawower k. k. Kreisgerichte wird hiemit der Inhaber des bei dem Brande der Stadt Stanisławów am 28. September 1868 in Verlust gerathenen, in Stanisławów am 31. August 1868 über 300 fl. öst. W., vom Jacob Zopoth ausgestellten, sechs Monate a dato an die Ordre des Ausstellers zahlbaren, an Pessie Kofler, Etel Eisenstein und Schaje Eisenstein in Stanisławów gezogenen, und von Pessie Kofler. Etel Eisenstein und Schaje Eisenstein akzeptirten Wechsels aufgefordert, solchen diesem Kreisgerichte binnen 45 Tagen von der dritten Einschaltung des Edictes gerechnet um so gewisser vorzulegen, widrigens dieser Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Stanisławów, 14. Juli 1869.

(1755) **Edykt.** (3)

L. 2090. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Żurawnie, czyni się wiadomo, że do spadku Piotra Babija, w Żyrawie dnia 15. stycznia 1854 bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłego, powołaną jest tegoż córka pełnoletnia Parania Babijówna, tutejszemu sądowi z miejsca pobytu niewiadoma. Wzywa się przeto pomienioną Paranię Babijównę, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc do sądu tutejszego się zgłosiła, i oświadczenie względem przyjęcia lub nieprzyjęcia spadku wniosła, albowiem w razie przeciwnym pertraktacya spadkowa przeprowadzoną zostanie ze zgłaszającemi się spadkobiercami, jak niemniej z kuratorem dla niej w osobie Michała Jaśkowa gospodarza z Żyrawy postanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żurawno, dnia 6. lipca 1869.

(1790) **Kundmachung.** (3)

Nro. 9718. Unter gleichzeitiger Aufhebung der täglichen Fußbotenposten Zakliczyn-Wojnicz und Grodek-Neu-Sandez tritt am 16. August l. J. ein täglicher Botenfahrcours zwischen Neu-Sandez und Wojnicz über Grodek-Zakliczyn mit nachstehender Coursordnung ins Leben:

Von Wojnicz

täglich um $4\frac{3}{4}$ Uhr Früh.

(Nach Ankunft des Abendzuges aus Krakau und Lemberg).

Von Neu-Sandez

täglich um 2 Uhr 10 Min. Nachmittags.

In Zakliczyn	um 6 Uhr	30 Min.		Vormittags.
„ Grodek	„ 8 „	40	„	
„ Neu-Sandez	„ 11 „	—	„	
„ Grodek	„ 4 „	20	„	Abends.
„ Zakliczyn	„ 6 „	30	„	
„ Wojnicz	„ 8 „	25	„	

(Anschluß an den Nachtzug nach Lemberg und Krakau).

Was hiemit kundgemacht wird.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, 23. Juli 1869.

Ogłoszenie.

Nr. 9718. Z równoczesnem zniesieniem poczty pieszej na przestrzeni Zakliczyn-Wojnicz i Gródek-Nowy Sącz zostanie zaprowadzona z dniem 16. sierpnia b. r. codzienna jazda posłańcza miedzy Nowym Sączem a Wojniczem przez Gródek-Zakliczyn w następującym porządku:

Z Wojnicza

codzień o godzinie 4tej min. 45 rano.

(Po przybyciu pociągów wieczornych z Krakowa i ze Lwowa).

Z Nowego Sącza

codzień o godz. 2. min. 10. przed południem.

Do Zakliczyna	o god. 4.	min. 20		przed południem.
„ Gródka	o „ 8.	„ 40		
„ Nowego Sącza	o „ 11.	„ —		
„ Gródka	o „ 4.	„ 20		wieczór.
„ Zakliczyna	o „ 6.	„ 30		
„ Wojnicza	o „ 8.	„ 25		

(Zchodzi się z pociągiem nocnym do Lwowa i Krakowa).

Co się niniejszem ogłasza.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 23. lipca 1869.

(1801) **Edykt.** (2)

Nr. 2340. Ces. król. sąd powiatowy w Budzanowie uwiadamia, że 21. kwietnia 1865 Semko Macków bez rozporządzenia ostatniej woli w Laskowcach zmarł, a ponieważ pobyt spadkobierczyni Maryi Macków wiadomym nie jest, przeto wzywa się ją, by w przeciągu roku do przyjęcia spadku w sądzie się oświadczyła, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu ustanowiony kurator Iwan Macków z Laskowiec w jej imieniu oświadczenie do spadku wniesie.

C. k. sąd powiatowy.

Budzanów, 1. sierpnia 1869.

(1794) **Kundmachung.** (2)

Nr. 33534. Als Schiffsjungen werden in die k. k. Kriegsmarine aufgenommen.

Jünglinge, welche das 15. Lebensjahr zurückgelegt, und das 17te nicht überschritten haben, sittlich unbeanständet, geistig und fisisch gut entwickelt sind, ein gutes Sehvermögen besitzen, und thunlichst etwas lesen und schreiben können.

Die Schiffsjungen werden auf einem eigenen Schulschiffe zu Matrosen und Matrosen-Unteroffiziere herangebildet und erhalten nebst der vollständigen Bekleidung und Verpflegung eine tägliche Löhnung im Betrage von 14 kr. öst. W.

Behufs Aufnahme als Schiffsjungen haben die betreffenden Bewerber, beziehungsweise deren Eltern oder Vormünder ein schriftliches Gesuch durch das dem Bittsteller nächstgelegenen Ergänzungs-Bezirks-Commando an das Hafen-Admiralat in Pola zu leiten.

Diesem Gesuche sind beizulegen:

a) Der Tauf-, Geburts- und Heimatsschein,
b) ein von einem graduirten Militärarzte ausgestelltes Zeugniß, welches die dem Alter des Bewerbers entsprechende kräftige körperliche Entwicklung darthut, und die voraussichtliche Seedienstauglichkeit constatirt,
c) ein von der zuständigen polit. Behörde ausgestelltes Zeugniß über sittliches und moralisches Verhalten,
d) die Schulzeugnisse, falls der Bewerber eine Schule besucht hat, und endlich
e) ein legalisirter Revers des Vaters oder Vormünders folgenden Inhalts:

Für den Fall, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N. als Schiffsjunge in die Kriegsmarine aufgenommen wird, verpflichte ich mich sowohl in meinem als in seinem Namen ihn während des Schulcurses nicht zurückzuverlangen, so wie denselben, falls er im Laufe der Lehrzeit nicht entsprechen, und deßhalb aus der Schule entfernt werden sollte, ohne Widerrede zurückzunehmen.

Ich erkläre zugleich, daß mir wohl bekannt gegeben wurde, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N. nachdem er in der k. k. Schiffsjungenschule auf Kosten des Staates erzogen wird, nach den Bestimmungen des Wehrgesetzes vom Tage des Austrittes aus dieser Marine-Bildungs-Anstalt, beziehungsweise vom Tage der Assentirung durch volle 10 Jahre in der k. k. Kriegsmarine präsent zu dienen haben wird.

Bewerber, welche bei der Ueberprüfung in Pola bei der Commission als untauglich zur Aufnahme anerkannt werden sollten, werden sofort den Eltern oder Vormündern zurückgestellt.

Diesfällige Gesuche sind bis längstens Ende August d. J. einzureichen.

Wien, im Juli 1869.

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section.

Obwieszczenie.

L. 33534. Jako elewi okrętowi przyjęci być mogą do c. k. marynarki wojskowej:

Młodzieńcy, którzy ukończyli 15ty a nie przekroczyli 17go roku życia, umysłowo i fizycznie dobrze są rozwinięci, mają wzrok dobry i choć cokolwiek czytać i pisać umieją.

Elewi okrętowi kształcą się na osobnym okręcie szkolnym na majtków i podoficerów okrętowych i pobierają oprócz zupełnego ubioru i zaopatrzenia żołd dzienny w kwocie 14 cent. a. w.

W celu przyjęcia na elewów okrętowych mają dotyczący kompetenci, a względnie ich rodzice lub opiekunowie zanieść do admiralicyi portowej w Pola pisemną prośbę za pośrednictwem znajdującej się najbliżej proszącego komendy okręgu rekrutacyjnego.

Do tej prośby mają być załączone:

a) Metryka chrztu, urodzenia i karta legitymacyjna,
b) wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego świadectwo, że kompetent posiada odpowiedne wiekowi swojemu siły fizyczne, i że prawdopodobnie będzie zdolnym do służby morskiej,
c) wystawione przez przynależną władzę polityczną świadectwo obyczajów i moralności kompetenta,
d) świadectwa szkolne, jeżeli kompetent uczęszczał do szkoły, nakoniec
e) legalizowany rewers ojca lub opiekuna następującej treści:

Na wypadek, gdyby mój syn (lub wychowanek) N. N. jako elew okrętowy do marynarki wojennej przyjęty został, obowiązuję się tak w moim jak i w jego imieniu nie żądać go napowrót w ciągu kursu szkolnego, jak również zabrać go bez oporu napowrót w takim razie, jeśliby w ciągu nauki okazał się niezdolnym i przeto ze szkoły oddalonym został.

Oświadczam zarazem, jako byłem dokładnie zawiadomionym o tem, że mój syn (lub wychowanek) N. N. jeźli wychowany zostanie kosztem państwa w c. k. szkole elewów okrętowych, obowiązany będzie podług postanowień o sile zbrojnej od dnia wystąpienia z tego marynarskigo zakładu naukowego, a względnie od dnia asenterunku przez 10 lat spełna służyć czynnie w c. k. marynarrce wojennej.

Kompetenci, którychby komisya przy egzaminie wstępnym w Pola uznała jako niezdolnych do przyjęcia, będą natychmiast rodzicom lub opiekunom zwróceni.

Dotyczące prośby mają być podane najdalej do końca sierpnia b. r.

Wiedeń, w lipcu 1869.

Z c. k. państwowego Ministerstwa wojny (oddziału marynarki).

Обвѣщенье.

Нр. 33534. Ѩко елеви корабельнѣ принятѣ быти могутъ до ц. к. маринарки военной:

Молодцѣ, котрѣ оукончили 15тїй а не перекрочили 17го року житьѧ, оумыслово и физично добре сутъ розвинутїи, маютъ взрокъ добрый и хоть щокольвакъ читати и писати оумѣютъ.

Елеви корабельнѣ образуютъ сѧ на особномъ кораблѣ школьномъ на майтковъ и подофицеровъ корабельныхъ и побираютъ окромъ совершенного оубору и заосмотреньѧ жолдъ денный въ илькости 14 ц. в. а.

Въ цѣли принятьѧ на елевовъ корабельныхъ маютъ дотичнїи оубѣгателѣ, а взглѧдно ихъ родичи или опѣкуни занести до адмиралицїи портовой въ Пола писменну просьбу за посредствомъ знаходѧщой сѧ найблизше просителѧ комендꙑ округа рекрутацїйного.

До той просьбы маютъ быти залученѣ:

а) Метрика рожденьѧ и карта легитимацїйна,
б) виставлене черезъ градуованого лѣкарѧ войскового свѣдоцтво, що компетентъ посѣдає отповѣдный вѣкови свому сили физичнѣ, и що правдоподобно буде здôбнымъ до слꙋжбы морской,
в) виставлене черезъ приналежну власть политичную свѣдоцтво нравственности компетента,
г) свѣдоцтва шкôльнѣ, если оубѣгатель оучащавъ до ѩкой школи, наконецъ
д) легализованый реверсъ отца или опѣкуна слѣдующои основи:

„На припадокъ, еслибы мôй синъ (или вихованокъ) Н. Н. ѩко елевъ корабельный до маринарки военной принятый зôсталъ, обовѧзую сѧ такъ въ моемъ, ѩко и въ его имени, нетребовати его напобротъ въ теченїи курсу шкôльного, ѩкъ рôвножъ забрати его безъ опору наповоротъ въ такôмъ разѣ, еслиби въ тягу науки оказавъ сѧ нездолнимъ и про тое изъ школи отдаленимъ зôсталъ.

Освѣдчаю заразомъ, ѩко бувемъ докладно завѣдомленый о томъ, що мôй синъ (или вихованокъ) Н. Н., если вихованый зôстане коштомъ державы въ ц. к. школѣ елевôвъ корабельнихъ, обовѧзаный буде пôдлѧ постановленїи о силѣ збройной ôтъ днѧ выступленѧ зъ того маринарского закладу наукового, а взглѧдно ôтъ днѧ асентерунку черезъ десѧть лѣтъ сполна служити чинно въ ц. к. маринарцѣ военной.“

Компетенти, котрихбы комисїѧ при испитѣ вступнимъ въ Полѧ оузнала ѩко нездолнихъ до принятѧ, будутъ въ сейчасъ родичамъ или опѣкунамъ звернени.

Дотичнїи просьбы маютъ бити поданѣ найдальше до концѧ Серпнѧ с. р.

Вѣдень, въ Липцю 1869.

Изъ ц. к. державного министерства войны (ôтдѣлъ маринарки).

(1793) **Kundmachung.** (3)

Nro. 751. Eine Dienersgehilfenstelle mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. öst. W. ist bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte, dann eine Bezirksgerichtsdienerstelle bei dem Bezirksgerichte Wyznitz in der Bukowina mit jährlichen 300 fl., eventuell 250 fl. öst. W. zu besetzen. Die für eine solche Stelle gemäß der kaiserl. Verordnung vom 19. December 1853 Zl. 266 R. G. B. geeigneten Bewerber aus dem Stande der dienenden oder gedienten Militärs haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen an dieses k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichtes-Präsidium.

Czernowitz, am 3. August 1869

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.